

A bírálóbizottság értékelése

Egry Gábor munkája a romániai és a (cseh)szlovákiai magyar kisebbségek 1918-1944 közti történetét összehasonlító módszerrel vizsgálja az identitáspolitikák alakulását és a kisebbségek mindennapi világát középpontba állítva.

Egry Gábor monográfiája a nacionalizmus tanulmányokban használatos triadikus modellt, a mindennapi etnicitást és a nemzeti közömbösséget, mint szociológiai-antropológiai fogalmakat következetesen adaptálja és alkalmazza a feltárt óriási történeti forrásanyagon. Ez a demonstráció a munka legfontosabb módszertani újdonsága.

Az értekezésben a legtöbb új ismeretet az a négy esettanulmány ad, amelyben a szerző azt vizsgálja, hogy az identitáspolitikák tartalmi elemeit a különböző szereplők miként próbálták célba juttatni, ezek mennyire voltak hatékonyak illetve a történetek szereplői, hogyan reagáltak az elvárásokra.

A monográfia tanulsága, hogy a magát egységesnek hirdető nemzetiesítő állam valójában rendkívül összetett és megosztott volt.

Az amerikai szociológiai-antropológia vizsgálati modell adaptálása a közép-európai történeti forrásanyagon csak megszorításokkal lehetséges. Ugyanakkor a feltárt forrásanyag felhasználásban több körültekintésre intjük a szerzőt.

Helyesebbnek tartottuk volna, az eddigi kisebbségtörténeti megközelítések érdemibb figyelembe vételét.